

РЕШЕНИЕ

№ 5734

гр. София, 30.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 13.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **9423** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място], жк Д. бл.26, вх.8, ап.167, представлявано от З. Я. Н. подадена чрез управителя З. Я. Н. срещу Решение № 9600-0252/04.08.2011 г. на началника на Митница Столична.

В жалбата се излагат съображения, че решението е незаконосъобразно като противоречащо на материалноправните норми и процесуалните правила. Съображенията са, че решението, с което е потвърдено обжалваното решение е издадено от некомпетентен орган, липсвало му легитимно овластяване да се произнася и подписва подобни решения. При осъществяване на режима внос били представени достатъчно убедителни доказателства относно ползване на преференциите във връзка с митническото облагане. Аргумент за това било, че при извършване на митнически режим „внос“ митническата администрация е определила правилно дължащите се митнически задължения, с оглед което е разрешила вноса на стоката, описана в ЕАД № 10BG 005800H0168664/12.11.2010г. Иска отмяната на решението на началника на митница Столична. В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуалния представител на жалбоподателя, като се сочи, че липсвало основание митницата да променя първоначално установеното, а именно че внесените домати имало преференции да бъдат освободени от мито и ДДС и впоследствие без основание да променя и начислява мито и ДДС. Нарушено било правото на защита, тъй като митото и ДДС са с много голям размер. Подадена е фактура, от която е видно, че може да ползва посочената преференция. Иска отмяна на оспореното

решение и присъждане на разноските в размер на адвокатско възнаграждение.

Процесуалният представител на началника на Митница Столична изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата и иска да бъде отхвърлена, като бъде потвърдено решението като правилно и законосъобразно. Видно от доказателствата възникналите задължения били в резултат на извършена проверка по линията на МС с митнически служби на Република М. в резултат на което е установено, че липсва декларацията за износ, поради което са начислени дължимите за стоката мито и ДДС. Иска присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, счита за установено следното:

На 12.11.2010г. жалбоподателят [фирма] с ЕАД № 10BG005800H0168664/12.11.2010г. декларира за оформяне на режим „свободно обръщение – крайно потребление“ – „домати амати – клас 2“, с произход на стоката М. (кл.16), като в кл.36 „Преференции“ на декларацията е посочен код 300 „Тарифна преференция“, кл.44 е деклариран код № 864-25/2010/11.11.2010г.-текст върху фактура. Така подадената митническа декларация ползва преференции и [фирма] заплатило дължими публични държавни вземания по вноската декларация мито: 0.00 лева и ДДС 2149, 36 лв.

Поради съмнения относно основанието за ползване на преференции и автентичността на фактурата, след регистриране на ЕАД митническите служители извършват документален контрол и проверка на стоките съгласно чл.68 от Митническия кодекс на ЕС и чл.247 от Регламента за прилагането му. Оригинал на фактурата № 25/2010г./11.11.2010г. на 03.12.2010г. е изпратен за проверка по линията на международното сътрудничество. Получен е отговор по последващата проверка, че по време на износа от Бивша Ю. Република М. представената фактура е без декларация за произход. Прието е от митническите органи, че фактурата е нередовна и не може да бъде приета за представяне на предвидената от Общността тарифна преференция.

След като митническите органи приемат, че дружеството не може да ползва преференции по отношение на внесената стока „домати амати-клас 2“, с обжалваното решение определят, че следва да заплати разликата между реално платените и подлежащите на плащане публични държавни вземания по ЕАД № 10BG 005800H0168664/12.11.2010г., като по изчисленията на отдел „Тарифна политика“ митните сборове са: мито в размер на 11276, 35 лв. и ДДС в размер на 4404, 63 лв.

С обжалваното решение въз основа на посочените фактически обстоятелства и с правно основание чл.15, ал.2, т.8 от ЗМ, чл.199, ал.1, т.1 от ЗМ и чл.54, 56 от ЗДДС са извършени корекции по ЕАД: кл.36 „Преференции“ от код 300 „тарифна преференция“ на код 100 „Нормално тарифно третиране“; в Кл.44 „Допълнителна информация, представени документи, сертификати, разрешителни“ е заличен код № 864“Преференциален сертификат за произход“ (преференции –декларация за произход върху фактура) и в кл.47 „Изчисляване на вземанията“ митото е променено на 11276, 35 лв., дължимо в този размер и разпоредено да бъде взето под отчет в „Регистъра за вземане под отчет“ в митница Столична; ДДС в размер на 4404, 63 лв. дължимо и разпоредено да бъде взето предвид. Разпоредено е корекциите да се отразят в системата БИМИС на митница Столична. И съответно определени по ЕАД новия размер на публичните вземания по ЕАД № 10BG 005800H0168664/12.11.2010г. на стока „домати амати“ – 17725 нето кг. [фирма] е задължено да довнесе сума в общ размер на 13 53192 лв. по сметка на митница Столична за погасяване на

нововъзникналите публични вземания по посочената ЕАД (мито 11 276, 35 и ДДС 2255, 57 лв.) и е посочено, че се дължи законна лихва съгласно чл.232, §1, б. а) и б) от Регламент 2913/92 г. на ЕС вр. с чл.1 от ЗЛДТДПДВ, изчислена от датата на приемане на митническата декларация, до окончателно погасяване на главницата и чл.56 и чл.59, ал.2 от ЗДДС. В решението е посочено същото да се счита за уведомление на осн. чл.221 от Регламент № 2913/29г. и чл.206 от ЗМ.

Решение № 9600-0252/04.08.2011г. на началника на Митница Столична е получено от пълномощник на дружеството на 16.08.2011г. и обжалвано по административен ред пред директора на Агенция „Митници” с жалба вх. № 9600-0252/30.08.2011г. Жалбата, подадена по административен ред, е изпратена за произнасяне на горестоящия орган с писмо от 13.09.2011г.

Директорът на АМ се е произнесъл с решение № 683/26.09.2011г., с което е отхвърлил жалбата на дружеството и е потвърдил решението на митническия орган. Мотивите за това са получения отговор от македонските митнически власти и фактическата констатация от него, че фактура № 25/2010г. от 11.11.2010г., представена при износа на продуктите (домати) от М. не съдържа декларация за произход, поради което представената при вноса декларация върху фактура не е автентична и не е валиден документ за целите на преференциалната търговия между ЕС и М..

След връчване на решение № 683/26.09.2011г. на 29.09.2011г. от административното обжалване, е подадена настоящата жалба срещу решение № 9600-0252/04.08.2011г. на началник митница Столична.

В съдебното производство са представени преводи на съдържащите се в преписката фактура № 25/2010 11.11.2010г., сертификат за контрол на съответствието № СФ-08/3718, заверено копие на митническа декларация.

По указание на съда е представено запитването до македонските митници относно редовността на декларация за произход, съставена върху фактура 25/2010 от 11.11.2010г. и полученият отговор от македонските митници, за които се говори в писмо рег.№ 4425/1542/10 от 18.04.2011г. на зам.директора на АМ. От съдържанието на запитването видно, че е поискано от митническите власти да проверят декларацията към фактура № 25/2010г. от 11.11.2010г. във връзка с нейната автентичност и произхода на декларирания продукт. В отговора си македонските митнически власти посочват, че след анализ на митническите документи е установено, че споменатият документ не е бил приет при процедурата по митническо освобождаване при износ от Митническа служба С.. Фактура № 25/2010г. от 11 ноември 2011г., въз основа на която стоката (домати) е освободена от митниците за износ в Република Б. е изготвена на бланка на фирма „Р.” Д. от П., С. и съдържа информация за износителя, количеството, опаковката, изнесените продукти, единичната и обща цена. Въпреки това фактурата не включва декларация от износителя. От това правят заключение, че декларацията от износителя по фактурата не е автентичен и валиден документ, доказващ преференциален произход от М..

От заповеди на министъра на финансите на л.47-48 се установява компетентност на лицето, подписало решението при административното обжалване на процесния акт.

Като част от административната преписка са представени митнически манифест, ЕАД № 10BG 005800H0168664/12.11.2010г., акт за установяване на митническо нарушение и приложенията към него.

Жалбоподателят е представил решение на СРС, с което е потвърдено издаденото наказателно постановление по процесния внос.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът направи следните изводи от правна страна:

По допустимостта на жалбата: Тъй като в решението на директора на АМ не е посочено в какъв срок може да се подаде жалба, съответно е приложимо правилото на чл.140, ал.2 от АПК и подадената на 14.10.2011г. срещу връченото на 29.09.2011г. решение се явява срочно порадена, от легитимирана страна по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт съгласно чл.220 ЗМ. Следователно жалбата е допустима.

По същество жалбата е основателна по следните правни съображения:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му. Обжалваното решение е издадено на основание чл.15, ал.2, т.8 ЗМ във връзка с чл.199, ал.1, т.1 ЗМ и чл.54, чл.56 от ЗДДС – като решение по прилагане на митническите разпоредби, като съдът приема, че същото е издадено от компетентен митнически орган по смисъла на пар.1, т.9 от ДР на ЗМ. Решението е мотивирано от фактическа и правна страна. Наведеното в жалбата нарушение, че лицето не е уведомено в хода на административната процедура по определяне на митото и ДДС, е преодолимо като правни последици за правото на защита на лицето в процеса по обжалването, като видно от хода на обжалването както пред административния орган, така и пред съда не са представени други доказателства, освен представените по вноса.

Във връзка със събирането и обсъждането на доказателствата и съответно приложението на материалния закон съдът обаче констатира допуснатото нарушение, което се извежда след анализ на приложимото право и процесуалните действия на митническия орган:

Съгласно чл. 20, т. 1 от Регламент (Е.) № 2913/92 когато възниква митническо задължение, законно дължимите сборове се основават на Митническата тарифа на Европейските общности, която съгласно чл. 20, т. 3, б. "г" от същия регламент включва преференциални тарифни мерки, предвидени в споразумения, които Общността е сключила с определени страни или групи страни и които предвиждат предоставянето на преференциално тарифно третиране. Между Европейската общност и М. такива преференциални тарифни мерки се предвиждат в Споразумението за стабилизиране и асоцииране, сключено между Р М. и Европейската общност и в приетия към него Протокол 4 относно дефиницията на понятието "стоки с произход" и методите на административно сътрудничество.

Съгласно чл.24 от ЗМ, стоките пренасяни през държавната граница на РБългария подлежат на облагане с мита, които се определят от митническата тарифа на страната. Съгласно чл.26, ал.2 от същия закон в нея могат да са включени преференциални тарифни мерки, предвидени в споразумения, по които РБългария е страна. Съгласно чл. 33 от ЗМ условията за придобиване на преференциален произход на стоките с цел прилагане на мерките по чл. 26, ал. 1, т. 4 и 5 се уреждат с: 1. международните споразумения на Република Б. за въвеждане на преференциални тарифни мерки; 2. нормативните актове за едностранно приети от Република Б. преференциални тарифни мерки.

Между Европейската общност и Р. такива преференциални тарифни мерки се

предвиждат в Споразумението за стабилизиране и асоцииране, сключено между Европейската общност и Р. и в приетия към него Протокол 4 относно дефиницията на понятието "стоки с произход" и методите на административно сътрудничество. В чл.2 т.2 от Протокол 4 е посочено кои продукти се считат продукти с произход от М. – получени изцяло в М. по смисъла на чл.5 от Протокола или придобити в М., съдържащи материали, които не са получени там, при условия че тези материали са претърпели достатъчна обработка или преработка в М. по смисъла на чл.6. Съгласно чл. 16 от Протокол 4 продуктите с произход от М. при внос в Европейската общност (включително и Б.) се възползват от преференциалния режим при представяне на сертификата за движение Е.1 или в случаите, посочени в чл. 22, параграф. 1 при декларация, съставена от износителя върху фактурата или всякакъв друг търговски документ. Съгласно чл.17 от Протокол №4 сертификат за движение Е. се издава от митническите органи на страната, от която се изнася, по писмена молба на износителя или съставена за негова сметка от негов упълномощен представител, като чл.17, т.3 предвижда задължение за износителя, подавайки молба за издаване на сертификат за движение Е.1 да бъде подготвен да представи по всяко време по искане на митническите органи на страната на износа, където се издава сертификатът за движение Е.1, всички необходими документи, доказващи произхода на въпросните продукти, както и изпълнението на другите изисквания на този протокол.

На основание чл. 33 от Протокол 4 към цитираното споразумение, последващи проверки на доказателствата за произход се извършват по избор или когато митническите органи на страната на вноса имат основателни съмнения, относно автентичността и редовността на такива документи. За тази цел митническите органи на страната на вноса връщат доказателствата за произход (в случая фактура №25/2010/11.11.2010г.) на митническите органи на страната на износа (Р.), които извършват проверката, като изискват проверка на документите от македонската митническа администрация.

По делото са налице данни, че наред с декларацията по фактура №25/2010/11.11.2010г., макар и неописан в ЕАД, е представен и Сертификат за движение Е.1 № А 00014069, който се прилага към преписката по акта за установяване на митническо нарушение № 828/26.05.2011г., макар и да няма данни да е бил изпратен за проверка, заедно с фактурата. Недостатъчно четливо копие от този сертификат е по делото на л. 62.

Тоест в случая по вноса са били представени и двете допустими алтернативно от чл.16 от Протокол № 4 на Споразумението доказателства за произход - и сертификат за движение и декларация по фактура, но е извършена проверка само на един от представените документи за произход – този по чл.16, 1, б) от Протокол № 4– декларация върху фактура, не и този по чл.16, 1 а) - сертификат за движение Е., а съгласно разпоредбата при внос в Общността от Бившата югославска република М. се ползват от условията в споразумението при представяне на един от двата вида документи за произход. Ето защо и отговорът от извършената проверка касае само декларацията от износителя по фактурата и опровергаването с Писмо № 19-001845/11-0006/21.03.2011г. като официален удостоверителен документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 АПК на доказателствата за произход, е само частично. Не е опровергана доказателствената стойност на другото допустимо съгласно Протокол № 4 доказателство за произход - Сертификат за движение Е.1 № А 00014069, който е приложен към

преписката по акта за установяване на митническо нарушение № 828/26.05.2011г. (по делото на страница 6 нечетливо копие). Представянето на такъв сертификат се признава в този акт на митническия орган (л.75). Освен това в отговора на македонските митнически власти в нарушение на чл.33, 5 от Протокола не е ясно дали описаните във фактурата продукти могат или не да бъдат считани за продукти с произход Общността, от Бившата Югославска република М. или от една от държавите по чл.3 и 4, както и дали отговарят на останалите изисквания на настоящия протокол. Действително чл.33, ал.6 от Протокола сочи, че дори и при липса на отговор или неясен такъв, при наличие на основателни съмнения, митническите власти, отправили искането, отказват предоставянето на преференции, освен при изключителни обстоятелства. Но това е пир условие, че е направено запитване за съответния документ и за произхода на стоката. А такова в случая е направено само за фактурата, не и за сертификата за движение. Следователно презумпцията за недоказване на произход се формира само по отношение на документ, за който е направено такова искане за проверка, в случая фактура №25/2010/11.11.2010г. Ето защо, предвид липсата на изследване на другото алтернативно допустимо доказателство за произход-сертификат за движение Е..1 органът е допуснал нарушение на чл.35 от АПК, което съдът намира за съществено, доколкото не са обсъдени съществени за решаване на спорния въпрос доказателства. Проверката и обсъждането на сертификата за движение би могъл да доведе до различен резултат на установяването на митническите задължения, което е аргумент, че пропускът на проведеното производство е съществен.

Съобразно гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е незаконосъобразно на процесуално основание и следва да се отмени. Актът е постановен при неизяснена фактическа обстановка и необсъждане на всички относими доказателства в нарушение на чл.35 от АПК и чл.33 във вр. с чл.16 от от Протокол № 4 към Споразумение за стабилизиране и асоцииране, сключено между Европейската общност и Р.. Допуснатото процесуално нарушение от страна на органа е съществено, понеже са останали неизяснени съществени за правилното решаване на въпроса факти и обстоятелства, и естеството на възможните като крайни за производството актове, изключва решаването на въпроса по същество от страна на съда, поради което в хипотеза на чл.173, ал.2 преписката следва да бъде върната на митническия орган за ново произнасяне със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. При новото разглеждане от страна на административния орган следва да се предприемат необходимите действия по изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, като бъде осигурено и правото на участие на заинтересованото лице, включително от същото могат да бъдат изискани допълнителни доказателства, насочени към установяване произхода на стоката. Във връзка с преценката за прилагане или не на декларираните по вноса тарифни преференции следва да бъде обсъдено и проверено и другото представено доказателство за произход Сертификат за движение Е..1 № А 00014069.

При този изход на спора, тъй като жалбата на [фирма] се явява основателна, ответникът следва да бъде осъден да заплати направените от

жалбоподателя разноси в съдебното производство в размер на 950 (деветстотин и петдесет) лева, представляващи внесена държавна такса по делото в размер на 50 лева и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 900 лева съгласно представения договор за правна защита и съдействие. С оглед на горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2, чл.173, ал.2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 6-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] Решение № 9600-0252/04.08.2011г. на началника на Митница Столична, потвърдено с решение № 683/26.09.2011г. на директора на Агенция „Митници“.

ВРЪЩА преписката на началника на Митница Столична за ново произнасяне съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Митница Столична да заплати на [фирма] с ЕИК 175170658 сума в размер на 950 лв. (деветстотин и петдесет лева), направени по делото разноси.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б. в 14 – дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :
(Боряна Бороджиева)